

ספור מופלא:
רבי אלכסנדר זיסקינד
והחומה הרעועה

סיפור על אהבת ה',
תפילה והודיה
בכל רגע!

הפּבֿך לַשּׁוֹת הַלְרַדָּה

בְּעִיר יִשְׁנָה בְּשֵׁם הוֹרְאָדָנָא, חֵי צִדִּיק
גָּדוֹל: רַבִּי אֶלְכַּסְנֶדֶר זִי־סְקִינֶד.

הוּא אָהֵב אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָל
לְבוֹ, וְהִרְגִּישׁ אֶת נֹכְחוֹת ה' בְּכָל מְקוֹם.

הַגָּאוֹן מוֹיִלְנָא אָמַר עַל הַצִּדִּיק וְעַל הַסֵּפֶר
שֶׁכָּתַב ("יִסּוֹד וְשֶׁרֶשׁ הָעֲבוּדָה"):

רַבִּי אֶלְכַּסְנֶדֶר גָּדוֹל כְּסָפְרוֹ,
וְסִפְרוֹ גָּדוֹל כְּמוֹהוּ!

הַאוֹצֵר הָאֲמִתִּי בַצּוּאָה שֶׁל הָרֵב

כַּאֲשֶׁר הָרֵב כָּתַב אֶת צוּאָתוֹ לְבָנָיו, הוּא
לֹא הִשְׁאִיר לָהֶם קַפְסָאוֹת מְלֵאוֹת
בְּזָהָב וְכֶסֶף.

הוּא הִשְׁאִיר לָהֶם אוֹצֵר יָקָר הַרְבֵּה יוֹתֵר:
הַסּוּד אֵיךְ לְהוֹדוֹת לַה' עַל כָּל דְּבָר!
דְּבָר!

וְכֵדִי לְלַמֵּד אוֹתָם, הוּא סִפֵּר לָהֶם
מַעֲשֵׂה שְׁקָרָה לוֹ בְּכָל יוֹם...

הַהֲלִיכָה הַיּוֹמְיוֹמִית

בְּכָל יוֹם, הֵלֵךְ רַבִּי אֶלְכָסְנָדֹר מִבֵּיתוֹ אֶל בֵּית
הַכְּנֶסֶת כְּדֵי לְהִתְפַּלֵּל.

כְּשֶׁהֵלֵךְ בְּרָחוֹב, הוּא תָּמִיד חִיךְ וְחָשַׁב עַל הַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ. הַכֹּל הָיָה נִרְאָה שָׁלוֹ וְרָגוּעַ.

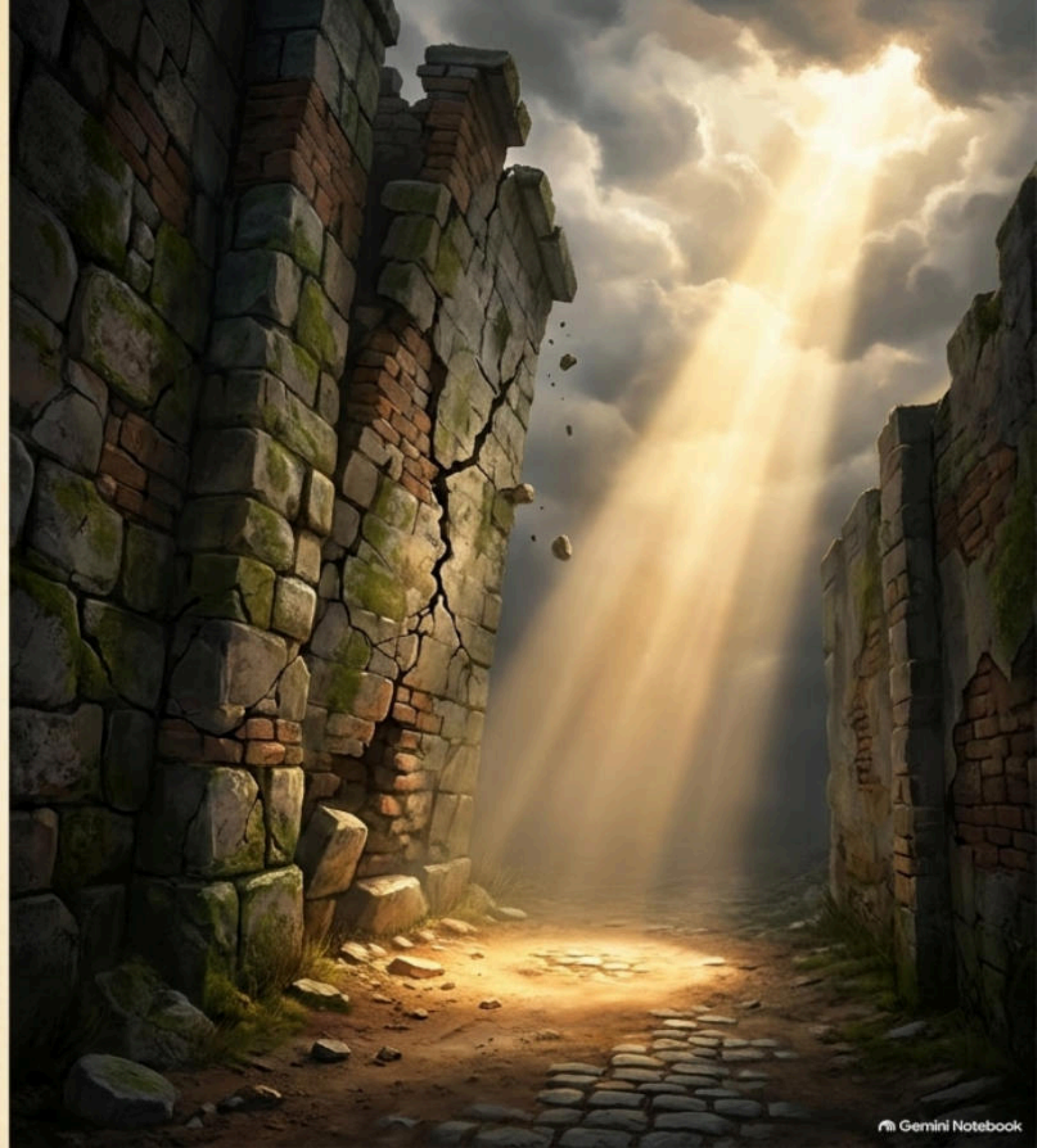

הַסַּכָּנָה בַּדֶּרֶךְ: בַּיִת חָרֵב

אַבֵּל בַּדֶּרֶךְ הִיָּתָה בְּעֵינָה גְדוּלָּה: סַכָּנָה!

הָרֵב הָיָה מוֹכֵרָח לַעֲבוֹר לַיָּד בַּיִת חָרֵב.
עֲמִידָה שָׁם חוֹמָה יִשָּׁנָה וְרַעוּעָה,
שֶׁנִּרְאָתָה כְּאִלּוּ עוֹד רִגַע קָטָן הִיא
נוֹפֶלֶת!

וְהוּא הָיָה צָרִיךְ לַעֲבוֹר מִמָּשׁ תַּחֲתֶיהָ.

אֵיךְ מְגִיבִים לְסַכָּנָה?

רַב הָאֲנָשִׁים:

פָּחַדוּ מְאֹד. עָבְרוּ שָׁם מְהֵרָ,
רָצוּ לְהִתְרַחֵק, אוֹ שָׁנִיסוּ בְּכָלֵל
לֹא לַחֲשֹׁב עַל הַסַּכָּנָה.

הַצַּדִּיק:

עָשָׂה מִנְשֵׁהוּ אַחֵר לְגַמְרִי. הָא
הוּא נֶעֱצָר לְפָנֵי הַחוּמָה, וְהֵבִין
נְשִׁישׁ כָּאן הַזְדַּמְנוֹת נִפְלְאָה!

רַגַע שֶׁל אֲמוּנָה

לפְּנֵי שְׁהַגִּיעַ אֶל הַחוּמָה,
רַבִּי אֶלְכַסְנֶדֶר עֲצָר.

הוא יָדַע שֶׁה' שׁוֹלֵט בְּעוֹלָם
וְשׁוֹמֵר עָלֵינוּ, וְשָׁזָה הַזְמַן
הַכִּי טוֹב לְדַבֵּר אֵלָיו וּלְבַקֵּשׁ
אֶת עֲזָרָתוֹ.

תַּפִּילָה עַל כָּל יִהוּדֵי וִיהוּדֵי

תַּפִּילָה עַל כָּל יִהוּדֵי
וִיהוּדֵי עַל־יִי וִיהוּדֵי
וְכָךְ הוּא אָמַר לָהּ:
"יּוֹצְרִי וּבּוֹרְאִי! הַצִּילֵנִי
שֶׁלֹא תִפֹּל הַחוּמָה עָלַי..."
אָבֵל הַצַּדִּיק לֹא דָאָג רַק לְעֵצְמוֹ!
הוּא הוֹסִיף בְּאַהֲבָה גְדוּלָה:
"... וְלֹא עַל שׁוֹם אָדָם שֶׁבָּרָאתָ!"

לַעֲבֹר תַּחַת הַשְּׁגָחָה עֲלִיוָנָה

אַחֲרֵי הַתְּפִלָּה, תַּחַת הַשְּׁגָחָתוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, עָבַר הָרַב מִמֶּשׁ מִתַּחַת לַחוֹמָה הַמְּסֻכָּנָת.
הוּא צָעֵד בְּשִׁלּוֹה, בְּלִי פַחַד כָּלֵל, כִּי יָדַע שֶׁ' הוֹלֵךְ יַחַד אֹתוֹ.

מִיד עוֹצָרִים – וְאוֹמְרִים תּוֹדָה!

וְאִז קָרָה הַדָּבָר הַכִּי מִיָּחָד. כְּשֶׁעָבַר אֶת הַחוּמָה בְּשָׁלוֹם,
הוּא לֹא הִמָּשִׁיךְ לָלֶכֶת כְּאִלּוּ כָּלוּם לֹא קָרָה.

הוּא עָצַר שׁוֹב, נָשָׂא אֶת עֵינָיו לַשָּׁמַיִם,
וְרָצָה לְהַגִּיד לֵה': "תּוֹדָה רַבָּה!"

שִׁבַּח לְבוֹרָא עוֹלָם
כָּךְ אָמַר הַצַּדִּיק בְּשִׁמְחָה
בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה:
"יוֹצְרִי וּבּוֹרְאִי, יִתְבָּרֶךְ
שְׁמֶךָ בְּכָל חַיִּים!"
"אֲנִי נוֹתֵן לְךָ שִׁבַּח
שֶׁהַצֵּלָתְךָ אוֹתִי, וְלֹא
נִפְלָה הַחוּמָה עָלַי!"

תְּפִלָּה לְפָנַי

תּוֹדָה אַחֲרָי

סוד הקִרְבָּה לַה'

הָרַב עָשָׂה זֹאת בְּכָל יוֹם, וְלִפְעָמִים כַּמָּה פְּעָמִים בְּיוֹם:
תְּפִלָּה לְפָנַי – וְתּוֹדָה אַחֲרָי!
זֶהוּ סוּד גָּדוֹל: בְּמָקוֹם לְפָחוּד, מָקוֹם שֶׁל סִכָּנָה הַפֶּךְ אֶצְלוֹ
לְמָקוֹם שֶׁל קִרְבָּה עֲצוּמָה לַה'!

מִלְמֵד אֶת בָּנָיו בַּצּוּנָא

בַּצּוּנָא שְׁלוֹו, בִּקֵּשׁ רַבִּי אֶלְכֶסְנֶדֶר מִבָּנָיו (וְגַם מֵאֲתָנּוּ!):
"הִדְהָרוּ לַעֲשׂוֹת אֶת הָעֲבוּדָה הַזֶּה, וְאַזְ יֵצְאוּ מִפִּיכֶם עֲשָׂרוֹת הוֹדִיוֹת לַה' בְּכָל יוֹם!"
הוּא לִמֵּד אוֹתָם שֶׁלֹא מוֹדִים רַק עַל נִסִּים גְּדוֹלִים, אֲלָא עַל כָּל דְּבָר..."

על מה עוד אנו אנו אומרים תודה?

הצדיק הסביר שצריך להודות על הכל:

- על החדר שבו למד והתפלל
- על בגדי שבת היפים
- על מכתב טוב שקבל מהבנים
- ואפילו על השחזת הסכין לכבוד שבת קדש!

הַלַּקַח שֶׁלָּנוּ: חַיִּים שֶׁל תּוֹדָה

ה' אוֹהֵב אוֹתָנוּ וְשׁוֹמֵר עָלֵינוּ בְּכָל רֶגַע, מִמָּשׁ כָּמוֹ עַל הַצַּדִּיק מֵהוֹרָאָדָנָא.
כָּל דָּבָר קָטָן שֶׁקּוֹרָה לָנוּ בַּיּוֹם – בַּבַּיִת, בַּבַּיִת הַסֵּפֶר אוֹ בַּחֲרוּב – הוּא
הַזְדַּמְנוֹת נִהְדָּרֶת לַעֲצוֹר, לְחַיָּה, וּלְהַגִּיד מִכָּל הַלֵּב: תּוֹדָה רַבָּה ה'!

